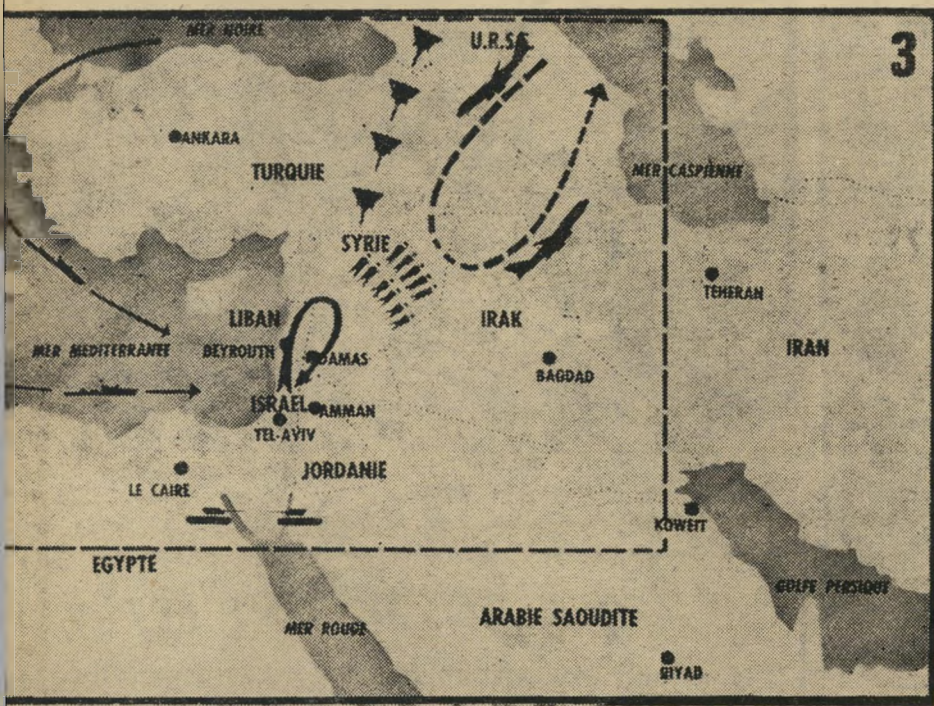
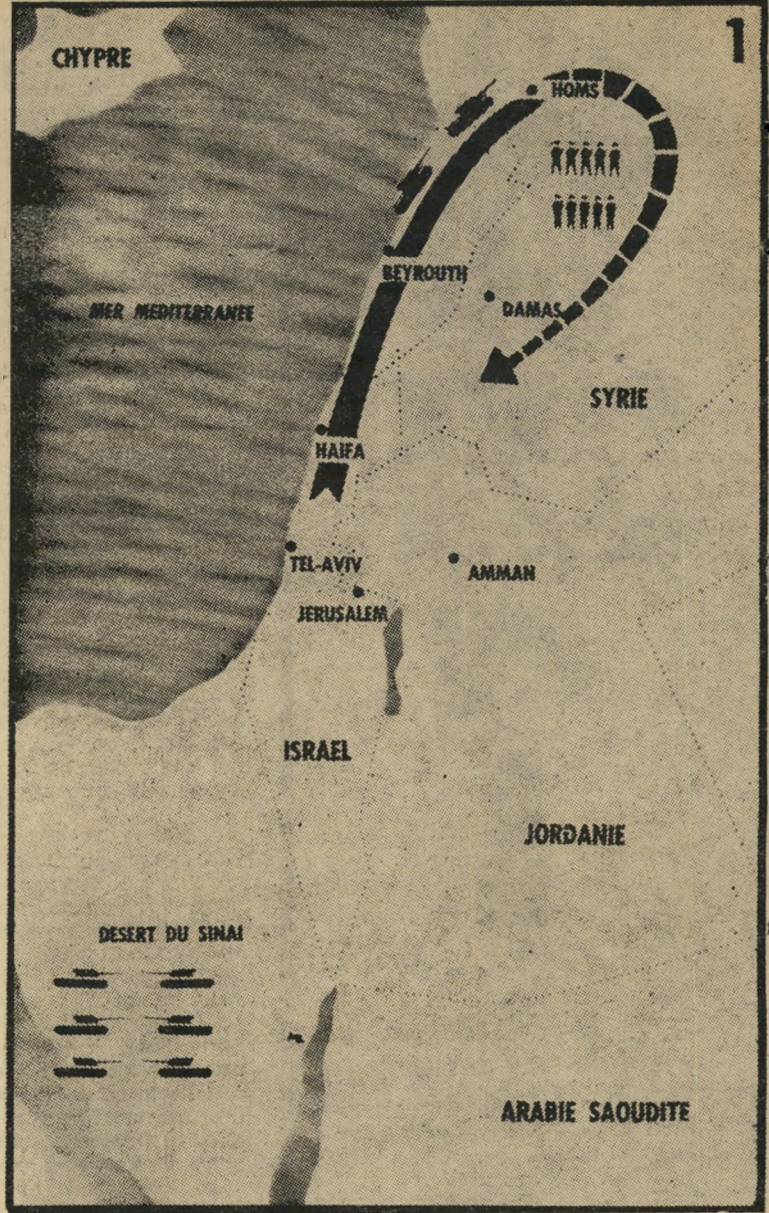
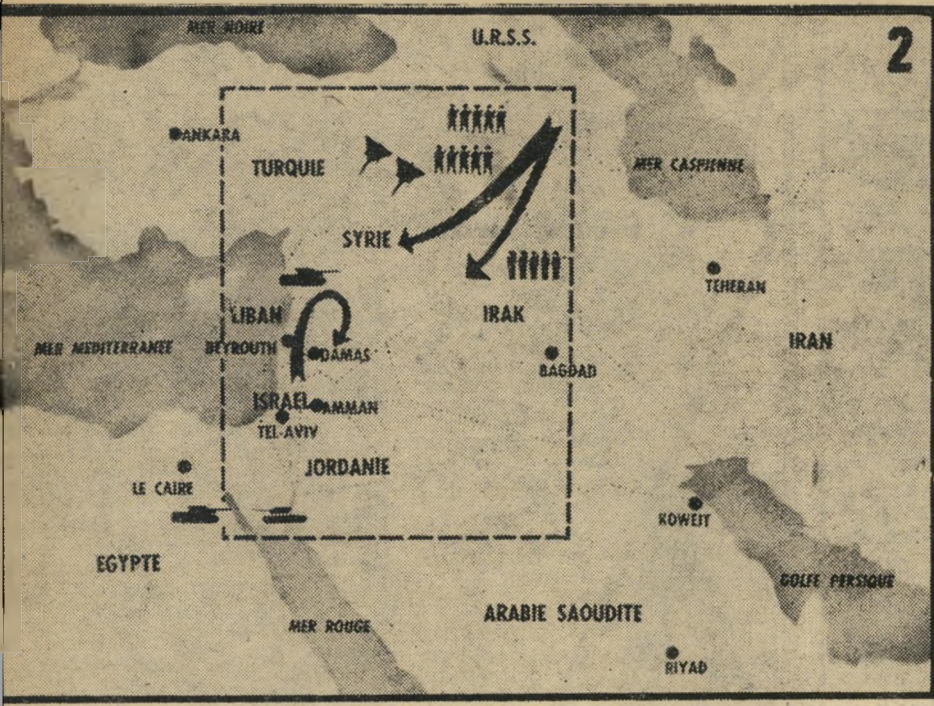

וטוען שהיא עלולה להביא להשמדתה של מדינת ישראל

1 הפעולה תארך יום אחד, והכוחות יתוגברו תוך שמונה ימים בגשר-אווירי. קיס'ינג'ר: זאת, מתוך הנחה שהסובייטים לא יזווזו. יתירה מכך, איני רואה איך ישלימו הסעודים עם השתלטות כזו. אני אומר שוב, אין לנו הזכות לצאת להריפתקת זו, אשר תעורר חלחלה בלב בני-בריתנו האירופיים, שוודאי לא יסכימו לה.

2 **שדז'ינג'ר:** המצב היה שונה, אילו התערבו כבר הסובייטים במיזרח-התיכון. למשל כתוצאה ממתקפת-מנע ישראלית. קיס'ינג'ר: כך, זה היה מספק לנו את האמתלה הפוליטית. אבל אז היינו מפגרים בשלב אחד, בעוד שהסובייטים, בקווקז, סמוכים ממש לזירת-האירוע. בגלל מערך לא-גזו זה, אני טוען שאנו חייבים לפעול ראשוניים, שאם-לא-כן — נאחר את המועד. **שדז'ינג'ר:** ובכן, אתה מצטרף לרעיון הפעולה הזו?

3 **קיס'ינג'ר:** לא! אני מתווכח על מיש-חקי-המלחמה כשלעצמו, אך אני מתנגד בהחלט למה שאמור להיות ביצועו המועיל. אני ממשך לטעון שעלינו להתכונן לפעולה זו באופן גלוי, לדבר עליה מעט, ובעיקר קר לא לדחוף את עצמנו למצב שבו אכן נאלץ לפעול.

4 **פורד:** אני סבור שאתה צודק, זהו האינטרסגיה הישנה של תיאודור רוזוולט: „לדבר בנועם, ולהחזיק מקל גדול ביד...”

הקרמלין, במוסקבה. המאראשאל גרצ'ינקו וקוסיג'ין מתבודדים.

קוסיג'ין: האם אתה סבור שהאמריקאים ינסו להשתלט על שדות-הנפט, וש-הישראליים יתקיפו?

גרצ'ינקו: באופן תגיוני, אינני סבור כך. זה עלול לפתוח תיבת-פאנדורה. נקיטתי כבר את כל האמצעים, ואני סבור שהם יצטערו על כך מאד.

קוסיג'ין: שנת אס'כך, 1975 תעבור (המשך בעמוד 18)